

In Lukas 7:33-34 betreurt de Heer Jezus Zelf hoe de mensen met onverschilligheid en afkeuring met Hem zijn omgegaan:

“Want Johannes de Doper is gekomen zonder brood te eten en wijn te drinken, en u zegt: Een demon heeft hij. De Zoon des mensen is gekomen en heeft gegeten en gedronken, en u zegt: Zie een mens die een gulzigaard en wijndrinker is, een vriend van tollenaars en zondaars”. (Telos Vertaling).

Hoe God zich ook aan ons laat zien, de meeste mensen zijn afwijzend of blijven onverschillig. Volgens onze waarneming is dat tot op heden niet veranderd. Wij mensen zouden heel anders hebben gereageerd op alle afwijzing en verwerping! Maar de Heer Jezus reageerde altijd volmaakt op alles wat Hij zag, hoorde en meemaakte!

Hij had kunnen zeggen: “De mensen wijzen Mij af, daarom zal Ik teruggaan naar Mijn Vader in de hemel”. Maar dat deed de Heer Jezus juist niet, omdat Hij God wilde verheerlijken en ons mensen wilde redden! – Hij bleef op aarde en ging naar het kruis van Golgotha. Hij deed buitengewone dingen en doet dat ook vandaag nog:

2 Hij doet altijd wat Hij ons heeft onderwezen

Zo’n concept is ons onbekend. Geen stichter van een religie heeft ooit volkomen gedaan wat hij anderen onderwees. Zelfs gelovige Christenen kunnen zich niet altijd houden aan dat wat in het evangelie wordt onderwezen. Hierin is de Heer Jezus uniek!

In Romeinen 12:15 staat: *“Verblijdt u met de blijden en weent met de wenenden”*. Ook dat deed de Heer Jezus: Op de bruiloft te Kana vierde Hij met de gasten het bruiloftsfeest. Maar toen Lazarus gestorven was en Hij zag hoe Maria en ook de Joden om Zich heen huilden, hilde de Heer Jezus ook met hen mee (Johannes 11:33).

De Bijbel onderwijst ons dat we niet moeten zondigen. En toch hebben we het allemaal gedaan en doen het helaas nog te vaak:

“Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is niet in ons” (1 Johannes 1:8). Wat de Bijbel ook van ons verlangt, de Heer Jezus heeft alles volkomen gedaan wat God van Hem vroeg. Hij heeft nooit gezondigd: De Heer Jezus *“is in alle dingen verzocht als wij, met uitzondering van de zonde”* (Hebreeën 4:15).

Petrus vroeg de Heer Jezus in Mattheüs 18:21: *“Hoe vaak moet ik mijn broeder vergeven die tegen mij zondigt? Is zeven keer genoeg?”* Hierop antwoordde de Heer Jezus hem in Mattheüs 18:22: *“Ik zeg je: niet zeven keer, maar zeventig keer zeven keer.”* Daarmee wilde de Heer Jezus niet alleen zeggen: 490 keer, maar altijd! Deze uitspraak van de Heer Jezus geeft ons veel moed. Als de Heer Jezus ons vraagt om altijd te vergeven, dan kunnen we er zeker van zijn – als we ons tot Hem wenden of nadat we ons tot Hem hebben bekeerd – dat Hij hetzelfde met ons zal doen.

3 God geeft zichzelf volledig

God ging nog een stap verder om de ongelovige harten van Zijn schepselen te raken. De Heer Jezus, de Zoon van God, ging gewillig naar het kruis zonder enige voorwaarde aan mensen te stellen. Hij deed het uitsluitend uit liefde en genade, om Zijn schepselen te redden van de eeuwige verlorenheid. Aan het kruis droeg de Heer Jezus de straf die wij verdienen vanwege onze zonden.

Net zoals de vader het kind vermaant om niet met vuur te spelen, zo vermaant God de mensen voortdurend om de brede weg van de zonde, die naar de hel leidt, te verlaten. Het wonder van Gods liefde – zoals Hij het ons door de Heer Jezus heeft laten zien – zou eigenlijk elk verstandend mensenhart moeten verzachten en ons ertoe moeten brengen het geschenk van de hemel te aanvaarden. In een grotendeels goddeloze wereld houdt God vast aan zijn liefdevolle uitnodiging: *“Geloof in de Heer Jezus en u zult behouden worden”* (Handelingen 16:31).

Natuurwetten en Gods liefde

Uit de natuurkunde weten we dat de natuurwetten op een kwetsbare, aantastbare manier worden geformuleerd. Omdat ze elke aanval moeten kunnen weerstaan. Nadat ze de vuurproef in een zware test van de realiteit hebben doorstaan, zijn ze altijd en zonder uitzondering geldig.

Het Woord van God is ook kwetsbaar geformuleerd en moet zich laten toetsen aan de werkelijkheid. Overeenkomstig aan de

natuurwetten heeft Gods liefde ook de status van een natuurwet. We vinden een profetisch woord over de liefde van God in Hooglied 8:6:

“Want sterk als de dood is de liefde, onverbiddelijk als het rijk van de doden de hartstocht, haar vlammen zijn vuurvlammen, een vuurgloed des Heren”.

Deze zin is kwetsbaar geformuleerd. In principe kan het worden weerlegd. Het kruis van de Heer Jezus was de zware test van deze wet van Gods liefde. De Heer Jezus had deze liefde volledig voorgeleefd. Hij handelde nooit egoïstisch. Wat Hij deed was een volkomen onzelfzuchtige liefde voor mensen. Ging deze liefde zo ver dat ze niet eens stopte bij de dood? De verleiding aan het kruis was groot om het principe van onvoorwaardelijke liefde omver te werpen. De eerste aanval werd gedaan door de oversten van het volk Israël:

“Ook de oversten beschimpten Hem en zeiden: Anderen heeft Hij verlost, laat Hij Zichzelf verlossen als Deze de Christus van God is” (Lucas 23:35).

Het was een poging om Gods liefde naar beneden te halen. Als de Heer Jezus van het kruis was afgedaald, zou de bovenstaande zin zijn weerlegd. Kort daarna was er de **tweede aanval** om de liefde van God te weerleggen, die zo sterk is als de dood: *“Hetzelfde nu verweten Hem ook de rovers die met Hem waren gekruisigd”* (Mattheüs 27:44), en één van de twee rovers die zich later tot de Heer Jezus wendde en die de Heer Jezus in Zijn oneindig grote liefde redde: *“Voorwaar, Ik zeg u, vandaag zult u met Mij in het paradijs zijn”* (Lukas 23:43).

Ook de **derde test**: *“En de voorbijgangers lasterden ... Laat de Christus, de Koning van Israël, nu van het kruis afkomen”* (Markus 15:29 + 32) weerlegde Gods liefde niet! De Heer Jezus had van het kruis kunnen komen, maar dat deed Hij niet. De liefde van God blijkt echt sterker te zijn dan de dood! Alleen daardoor dat de Heer Jezus aan het kruis het verlossingswerk volbracht, kunnen we worden gered door Zijn vergoten bloed (1 Petrus 1:18-19).

Bewijs van God en redding

Er is een belangrijke stap gezet door het aanvaarden van een bewijs van God. Er moet dan nog een stap volgen, het geloof dat behoudt. Nadat we hebben begrepen dat er een almachtige en alwetende God is, Die zich door de Heer Jezus in grenzeloze liefde tot ons heeft gewend, kunnen we Hem met heel ons hart aanvaarden. De Heer Jezus, de Zoon van God, wil onze Heiland en onze Heer zijn. Neem Hem vandaag aan, want Hij staat uitnodigend voor u: *“Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem houden en hij met Mij”* (Openbaring 3:20).

De Heer Jezus heeft stellig beloofd dat Hij iederen zal aannemen die tot Hem komt: *“En wie tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen”* (Johannes 6:37).

Hoe u dit heel praktisch kunt doen, leg ik uit onder de titel: *“Hoe ik mijn leven aan de Heer Jezus overgeef”*, op mijn website: <https://wernergitt.de/stappen>

Directeur en professor
Dr.-Ing. Werner Gitt

Oorspronkelijke uitgave: Der Gottesbeweis durch die Liebe
Website van de auteur: wernergitt.com
Vertaling uit het Duits: André van der Beek

Photo credits: front page: © satou y1 - stock.adobe.com; © skyfoto - stock.adobe.com; page 2: © wilpunt - istockphoto.com; page 3: © ipopba - istockphoto.com; page 5: © rclassenlayouts - istockphoto.com; page 7: © BillionPhotos.com - stock.adobe.com; page 9: © PhotographerOlympus - istockphoto.com

Uitgever: Bruderhand Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel: +49 (0) 5149 9891-0; E-Mail: info@bruderhand.de
Homepage: bruderhand.de

Nr. 144-27 – Holländisch/Dutch – 1st edition 2021

Werner Gitt

Het Godsbewijs door de liefde

Wat vertelt de schepping ons over God?

In Romeinen 1:20 wordt ons gezegd: *“Want van de schepping van de wereld af worden wat van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, uit Zijn werken met inzicht doorzien”*. Dit geeft ons een duidelijke indicatie van de Schepper van alle dingen, maar de schepping geeft ons geen duidelijk beeld van Hem. Bij de schepping nemen we in de concepten van alle levende wezens een onmetelijke hoeveelheid intelligentie en vindingrijkheid waar, maar we herkennen ook het andere: Schoonheid gaat met lelijkheid, goedheid gaat met boosaardigheid, licht met duisternis, zachtheid gaat gepaard met geweld en liefde gaat met haat gepaard.

Veel mensen uit de zogenaamde heidenvolkeren en zelfs evolutietheoretici die Gods Woord niet kennen, zijn door observatie van de natuur tot de conclusie gekomen dat God - als hij echt bestaat - een slechte God moet zijn. Het feit dat in de natuur de sterkere wezens de zwakkere dieren beestachtig doden om te overleven, is voor hen een overtuigend argument. Ook de neiging van de mens, hetzij voor het goede, als ook voor het kwade, lijkt deze bewering te bevestigen.

Mensen die de Bijbel niet kennen, weten niets van een **zondeval** die de oorspronkelijk zeer goede schepping in het kielzog van de zondeval heeft meegesleurd en op die manier zowel de aard van mensen als het gedrag in de dierenwereld heeft veranderd. Zonder iets van de zondeval af te weten, trekken mensen automatisch de conclusie dat goed en kwaad ook in Gods hart moeten wonen. De vele heidense tradities waarin mensen werden geofferd, zijn waarschijnlijk terug te voeren op dit - vanuit het perspectief van de Bijbel - vertekende beeld van God en de schepping.

Maar hoe is de God van de Bijbel?

Al onze menselijke overwegingen over hoe God mogelijk zou kunnen zijn, zijn niet relevant. De onvoorstelbare verscheidenheid aan ideeën van goden in de religies van de volkeren en ook alle filosofische verhandelingen bewijzen dit voldoende. Daarom stelt God Zichzelf aan ons voor. Hoewel Hij zegt:

“Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet Mijn wegen” (Jesaja 55:8),

noemt Hij dan Zijn karaktereigenschappen op een begrijpelijke manier voor ons allemaal, die niet uit de schepping kunnen worden afgeleid:

Ondanks dergelijke onzekerheden krijgt het Godsbewijs in onze tijd een geheel nieuwe betekenis. Bovengenoemde Godsbewijzen worden gevormd door wiskundig- en wetenschappelijk denken. Dus komt de vraag op: Is er misschien een Godsbewijs dat het hart van **elk** mens kan bereiken?

De **liefde** is het grootste, en dát is het fenomeen, waarvoor elk menselijk hart ontvankelijk is - of het nu een oerwoudebewoner is die nog nooit van de één of andere wetenschap heeft gehoord, of een Nobelprijswinnaar in de natuurkunde die probeert de bron te vinden om materie te onderzoeken.

Zou het kunnen dat God Zich *in Zijn liefde heeft geopenbaard* en zodoende alle mensen - en dus ook u, beste lezer - **het universeel bewijs van Zijn bestaan en van Zijn wezen heeft geleverd**? Inderdaad heeft God dat gedaan, en dat zal hieronder worden aangetoond.

Hoe stelt de mens zich God voor in de 21ste eeuw?

De journalist *Jan Roß* beschrijft in een boek³ hoe mensen zich tegenwoordig een god zouden voorstellen zonder Bijbelse openbaring:

*“Waarschijnlijk als een bovendimensionale en bovenmenselijke stripboekheld, een kosmische Superman, Batman of Spider-Man - sterk, onverwoestbaar, atleet en sheriff, een beschermer van wet en orde voor het hele omniversum”*³

Wij mensen staan voor een probleem: Hoe moeten wij in een God geloven die we nog nooit hebben gezien en Wiens karaktereigenschappen voor ons mensen onbegrijpelijk zijn?

³ Jan Roß: *Die Verteidigung des Menschen – Warum Gott gebraucht wird (De verdediging van de mens – waarom God wordt gebruikt)*, Rowohlt Berlin, 2012, bladzijde 93.

Het Godsbewijs door de liefde

Sinds de oudheid heeft men al geprobeerd om God “te bewijzen”, zoals bijvoorbeeld door het kosmologische, het ontologische of het teleologische bewijs van God¹. Het korte trefwoord *Godsbewijs* kan verkeerd worden begrepen, in de zin dat het mogelijk zou zijn om God in zijn hele wezen te kunnen bewijzen. Dit is totaal onmogelijk omdat Gods gedachten en wegen veel hoger zijn dan we ons ooit kunnen voorstellen (Jesaja 55:8-9). Bij elke vorm van bewijs is het belangrijk om erop te letten naar welke aard en eigenschap van God wordt verwezen.

Het is ook belangrijk om onderscheid te maken tussen harde en zachte bewijzen. Harde bewijzen zijn gebaseerd op natuurwetten en kunnen daarom niet worden weerlegd. Met behulp van de natuurwetten van informatie konden sommige kenmerken van God (bijv. Zijn bestaan, Zijn alwetendheid en Zijn eeuwige natuur) in harde vorm worden bewezen².

Een speciale vorm van bewijs van God is het **profetisch-wiskundige Godsbewijs**. Dit is gebaseerd op de vervulde profetieën van de Bijbel, zodat dit bewijs duidelijk veel verder gaat dan conclusies gebaseerd op de natuurwet. Hij bevestigt de Bijbel als het Boek van de Waarheid en zodoende de God van de Bijbel als de **Enige** die bestaat.

Slechts een klein percentage van de Duitse bevolking kan getuigen dat ze zich uit vrije wil tot de Heer Jezus Christus hebben bekeerd als de Heiland Die eeuwig leven geeft. De voormalige bondskanselier Willy Brandt (1913-1992) zei een paar dagen vóór zijn dood: *“Ik weet niet of God bestaat. Ik laat het in het midden”*.

¹ wernergitt.de/proofs-of-God

² W. Gitt: Informatie, de sleutel tot het leven.

*“Want zo **lief** heeft God de wereld **gehad**, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft”* (Johannes 3:16).

*“Mijn **heil** duurt eeuwig, en mijn **gerechtigheid** wordt niet verbroken”* (Jesaja 51:6).

*“Zijn **goedertierenheid** is tot in eeuwigheid”* (Psalm 100:5).

*“U bent God en Uw woorden zijn **waarheid**”* (2 Samuël 7:28).

*“Here, hemelhoog is Uw **goedertierenheid**, Uw **trouw** reikt tot de wolken”* (Psalm 36:6).

*“Ja, **Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde**, daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid”* (Jeremia 31:3).

*“Want God is ... een God van **vrede**”* (1 Korintiërs 14:33).

*“Gezegend zij de God en Vader.... de Vader van de **ontfermingen der barmhartigheid**”* (2 Korintiërs 1:3).

Wie zou ooit van zichzelf kunnen zeggen dat zelfs maar één van deze kenmerken van God op hem van toepassing zou kunnen zijn? Zelfs de **liefde** die in de harten van veel mensen opvlamt, verdwijnt vaak na korte tijd als stro in het vuur. Eeuwige, tot aan de wolken reikende, goedertierenheid en trouw in de mensen vindt men alleen maar in een sprookjesboek. Vrede blijkt een glinsterende Fata Morgana te zijn in de woestijn van een oorlogszuchtige wereld. Om nog maar te zwijgen over **wijsheid** - hoe kunnen zelfs Nobelprijswinnaars een idee uitdragen dat serieus beweert dat de onvoorstelbare complexiteit van het leven uitsluitend te danken is aan het dobbelspel met de materie.

Er is een speciaal woord voor Goddelijke liefde, agapè, dat onvoorwaardelijk, vriendelijk, rechtvaardig, waarderend, barmhartig, zachtaardig, vredig, gebaseerd op waarheid en eeuwig is.

Het verschil tussen menselijke en goddelijke liefde kan als volgt worden gedefinieerd: **“Menselijke liefde houdt van de ander**

omdat hij zo is zoals ik ben. Maar Goddelijke liefde houdt van de ander, hoe hij ook is”.

Waar komt de liefde vandaan?

Als liefde een fenomeen is dat niet door mensen kan worden gereproduceerd, waar komt het dan vandaan? Geen enkele wetenschapper kan dat uitleggen. Wie denkt dat de wereld en al het leven door evolutie is ontstaan, moet dus ook aannemen dat liefde zich in de loop van de evolutie heeft ontwikkeld. Dat zou de liefde tot een willekeurige truc van materiedeeltjes maken.

Net zoals de DNA-informatie van de cellen niet vanzelf in de materie kan ontstaan, maar een geestelijke Schepper nodig heeft, heeft liefde ook een bron nodig waaruit ze voortkomt. Er blijft maar één alternatief over: Het is gemaakt door een wijze Schepper. En deze Schepper vertelt ons dat hij Zelf de bron van liefde is en dat het Zijn essentie beschrijft: **“God is liefde”** (1 Johannes 4:16).

Hoe heeft God Zich geopenbaard?

1 God zelf komt naar ons toe

In geen enkele religie is nog nooit één van de daar genoemde goden naar ons mensen gekomen. Dat deed alleen de God van de Bijbel – Hij Zelf verliet de hemel en kwam naar ons toe in de gedaante van een Mens:

“Christus Jezus Die in de gestalte van God zijnde het geen roof geacht heeft God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft, de gestalte van een slaaf aannemend, de mensen gelijk wordend” (Filippi 2:6-7; Telos vertaling).

In de Heer Jezus, de Zoon van God, kwam God Zelf tot ons. In Zijn gezag over de krachten van de natuur, over elke ziekte en zelfs over de dood, bewees Hij Zelf op een duidelijke en onnavolgbare manier dat Hij God en Mens was in één Persoon. Hij hielp iedereen die bij Hem kwam. Hij vergaf alle mensen die met hun zonden tot Hem kwamen. Als een blinde Hem riep, maakte Hij hem ziende. Als iemand een ziekte had die vanuit medisch oogpunt ongeneeslijk was, genas Hij hem toch. Hoe onbegrijpelijk lijkt het ons, gezien deze feiten, dat mensen Hem hebben afgewezen. De Heer Jezus gaf dit aan in een gelijkenis waarin mensen hun afwijzing uitten met de volgende woorden: **“Wij willen niet dat Deze over ons regeert”** (Lucas 19:14b).